

A szerkesztő lakása:

Rimaszombat, Deák Ferencz-u. 12. sz. Ide intézendő a lap szellemi részét érdeklő minden közlemény és levelezés.

B-lyegtelen levelet nem fogadunk el.
Kéziratot nem adunk vissza.

Az előfizetés díja:

Egész évre 4 frt.
Fél évre 2 frt.
Negyedévre 1 frt.
Egyes szám ára 10 kr.

GÖMÖR-KISHONT.

VEGYES TARTALMU HETILAP.

MEGJELENIK MINDEN CSÜTÖRTÖKÖN.

Kiadó-hivatal:

Rimaszombat, Janosi-utca 35.,
illetve Kispást-tér 4. sz. alatt
R Vozáry Gyula tanárnál. — Ide
intézendők a kiadóhivatalt illető
előfizetések, hirdetések, nyilttér
és egyéb felszólalások.

A hirdetés díja:

Egy háromhasábos posztos tér-
fogata 6 kr.
Bélyegdíj minden beiktatás
után 30 kr.

Nyilttér:

Egy sor 20 kr.

Előfizetést elfogad a „Gömör-Kishont” kiadóhivatala Rimaszombat Janosi-utca Czikora-féle házban, nem különben minden hazai postahivatal.
Az előfizetés legezelszerűben posta-utalvány uján eszközölhető. — **Hirdetést** csak a kiadóhivatal vesz fel.

Tavaszi szele.

Alig néhány nap választ el a hivatalos kalendáriumi tavasz kezdetétől, mikor a természet ős törvénye következtében új életre ébred az elszenderült föld s csodálatos következetességgel az emberben is újra ébrednek az alvó tetterő atomai, a remény szétépett szálai összeforranak, az elhamvadt szenvedélyek új tápot nyervén, még egyszer fellángolnak.

De a hivatalos tavaszt megelőzi a természet; a tél még erőlködik, de látszik, hogy végelgyengülésben van, míg a természet naponként mosolygóbb képet ölt.

Ez a tavasz szele, mely az enyhébb éghajlatu tájakról hozza langyos fuvallatát.

Történetíróink sokszor fordultak azon hasonlathoz, hogy a népek fejlődésében is megvannak az évszakoknak megfelelő processzusok. E processusok az eszméknek és örök igazságoknak a homályból való kibontakozásában és ragyogásában állanak. Az emberi jogok kifejtése nem tartozik e sorok szűk keretébe, hisz ismeri a mai világban azokat mindenki, a kinek emberségéről fogalma van, sőt a műveletlen népek sincsenek annyira elzárkózva a humanismustól, hogy velök született jogaikon kívül még egyébről se volna fogalmuk. Mennyivel magasabban állanak azok, melyeknek a műveltségre alkotásaikból kifolyó jogezimük van. De jogezimet formálnak erre más népek is, melyeknek műveltsége nem annyira a humánus alkotásokban, mint inkább affektatívában rejlik.

Ezek közé tartozik a mi népünk is.

Tagadhatatlan, hogy az utóbbi két évtized alatt a művelődés egyik-másik ágában jelentékeny haladást tettünk, de tagadhatatlan az is, hogy a kezdetben nagy lelkesedéssel megindult mozgalom nem minden téren érte el azt a magasságot, melyre jogosan számíthattunk volna. A műveltséget feltételező anyagi jólét, mely a gazdaság, kereskedelem és ipar felvirágzásában nyilvánul, mai állásában alig nagyobb a régénél,

Különösen a gazdálkodás, melyre legnagyobb súlyt kellene fektetnünk, mert erre nemzetünk nemcsak ős természete, hanem hazánk geográfiai fekvése is utalja, még mindig stagnál. Gazdáink e téren megelégednek saját bölcsességükkel és tapasztalataikkal. A gömörmezei gazdasági egyesület eddig sok üdvös reformot indítványozott, de az indítványoknál tovább eddig nemcsak hogy nem jutott, hanem a conservativismus lassanként odafejlődött, hogy bizonyos elemek már az egyesület megszűnését sürgették. Ez az eredménye az évtizedek előtt fellendült mozgalomnak.

Itt a tavasz; rövid idő múlva megkezdődnek a gazdálkodás külső tényei, de ez az év is csak olyan lesz mint a többi, nincs reményünk arra, hogy az ügy újabb lendületet vegyen.

E soroknak nem az a célja, hogy felfejtse azon okokat, melyek az egyesületben válságot idéztek elő, — de óhajtanók, hogy a gömörmezei gazdasági egyesület belső állapota közönségünk előtt teljesen ismeretes legyen. És ha gazdaközönségünk ismerni fogja az okokat, melyek az együttes működés akadályai, bizonyára lesz annyi belátása, hogy azok megszüntetésével egészen új alapokon szervezkedjék.

Ha a közelebb lefolyt tornalljai gyűlés — melyről az idő rövidsége miatt még eddig nem kaptunk tudósítást — ez ügyben életre való határozatot hozott, nem fogunk attól tartani, hogy a beálló tavasz, mely a társadalmi élet minden terén az újja születés kezdete, gazdasági egyesületünkre halotti leplelt borít.

Rimaszombat, 1890 márczius 4.

Korszellemnek nevezzük azon elvek összességét, melyeket a jelen idő intézményeiben érvényesíteni igyekeznek a társadalom.

Ezen korszellemről — a mi helyi viszonyainkra czélozva — irt e sorok írója a multkor egy cikket, mely azon szerkesztésben részesült, hogy két oldalról lett egymásután megtámadva. Az első támadó „Idegen” ur volt,

ki becsülte meg, de vagy rövidlátó, vagy tullató, mert azt állítván, hogy Rimaszombatban a korszellemről legfeljebb a három kaszárnya tanuskodik, vagy nem látott el odáig, vagy tul látott azon intézmények épületein, melyek a mai korszellemet igen is méltóan képviselik városunkban. Ha egy kissé jobban körülnéz, észre kellett volna vennie a főgy nasiumot, az igazságügyi palotát, a megyei kórházat, a jó kövezetet, a pénzüntezeteket, s a két fontos közgazdasági intézményt: a szabadkai mentelepét és a kurinzi földműves iskolát s még sok egyebet is. Hogy pedig mindezek létesítése a mai kor szellemében városunk és vezérlo férfainak áldozatkészségéből és bölcsességéből sikerült s hogy éppen ezért ebbeli érdemeiket méltán regisztrálhattam a korszellemmel kapcsolatban: ugy hiszem „Idegen” uron kívül mindenki egyszerűen be fogja látni — Ezek után t. „Idegen” urnak azt ajánlom, hogy máskor ha a tánczátalan, unalmas farsang miatt kedvetlenül fogja kezébe a tollat, azt azért ne tekintse esakánynak, melyvel épületeinket halomba kell döntenie, hanem inkább gombostűnek, melyvel jogosan megcsiklandhatta volna például azokat, a kik az ő rossz kedvének s az unalmas farsangnak legközvetlenebb okozói voltak: blazirt fiataliságunkat.

A másik támadót tisztán félreértés látszik hadba vezérelni ellenem. Papp Abrahám ur ez, megyénk volt főmérnöke, s közviszonyainak alapos ismerője, a ki nem csak abban tévedt nagyot, hogy multkori cikkemet szelid tömjénezésnek vette, hanem az abban foglalt czélzások magyarázásában is. Miután e tévedés egészen jóhiszeműnek látszik, ugy hiszem kötelességem őt felvilágosítani.

Papp Abrahám ur nagyon jól fogja tudni, hogy Rimaszombatnak régi tervrajzában főterünk négy sarkáról összesen nyolez irányba induló tágas utczák vannak kihasítva. „A közvagyonból elesent téreken épült magánházak” alatt én értettem azokat, melyekkel ezen tervbe vett utczák torkolatai városunk valamely régi kormányzatának lanyhasága miatt vagy elnézéséből be lettek építve, s ez által a város szépülése elé egy-két évszázad alatt el se háriható akadály vettetett. Ez egy elavult korszellem ténye volt, melyért ma már felelősségre vonni senkit sem lehet, de a melyet mai korszellemünk aligha volna hajlandó ismételni. Az „alapnélküli vályogtömög” alatt érttem a városnak egy szabadka-pusztai épületét, melyről épen akkor konstatáltattott hivatalosan, hogy szerződés ellenére fundamentum nélkül építettett, s „madárkalitkának” a janosi-utczán most épült Csordás-féle házat neveztem, mely bizony — nézze meg Papp Abrahám ur — álló tagadása a mai kor összes építészeti és aesthetikai elveinek.

Az ő háza — mely tudtommal nem is épült ugynevezett „lopott fundus”-on — nekem eszem ágában sem volt, hogy zsindelezete nem épen tökéletes, azt is csak

akarok hallgatni, — mert e vétkes hallgatás iszonyuan égeti lelkemet. — Bevallom hibámat, bünömet; nem tudom megbocsáthatod-e azt?”

„Margit!”

„Kedves nagynéném, én nem voltam őszinte irányodban, titkot rejtegettem előled már régóta. Ez az én nagy bünöm: vajjon megbocsáthatod-e ezt nekem?”

„Kedves gyermekem. — mond az ezredesné komolyan. — nagyon meglep kijelentésed, hogy titkot rejtegetsz előttem, de ismerve lelkületedet, meg vagyok róla győződve, hogy rejtegetett titkod oly nemű, hogy előre is megbocsáthatok érte. Elszomorító ráim nézve csak az, hogy nem ajándékoztál meg azon bizalommal, melyet az aya gyermekétől mindenkor megvárhat. A bizalom az őszinte ragaszkodásnak az igaz szeretetnek egyik legszébb nyilvánulása az emberi szívben; de azért, hogy nem voltál irányomban teljesen bizalmas, nem következtetem még azt, mintha szivedben esökkent volna irántam való szereteted.”

„Nem, kedves nagynéném, tovább nem rejtegethetem titkomat!” — mond szomoruan lecsüggesztett fővel a szép leány. „Őszintén megvallok mindent, hallgass meg, kérek!”

Ezután suttogva, könnyező szemekkel vallotta meg Margit, hogy Aladar mily hévvel, mily forrón szereti. Mint gyermek-ábránd keletkezett ez érzelem szivében, mely fokozatosan mindig erősebb és erősebb szenvedélylyé nőtte ki magát, s ma már oly féktelenné vált, hogy szerelme tárgya nélkül élni sem kíván. — Eddig hallgatott mélyen, mert abban a téves hitben élt, miszerint Aladar nem viszozza érzelmét; a legutóbbi napok azonban minden kétséget kizárólag eloszlatták téves hiedelmét s körülményes elmondotta mindazt, a mit a beteg lázas ajkai elárultak.

„Boldogtalan gyermek! — kiált fel az ezredesné s összecsapja kezeit, — és te mégis nőül mentél volna a szerencsétlen Perlakéhoz, szivedben a szerelem legparányibb érzete nélkül?”

„Perlakyt én — válaszol könnyező szemekkel Margit — mint igazi, jellemes férfiut őszintén tiszteltem és becsültem s nőül mentem volna hozzá, — bár nagy lelki küzdelmembe került ennek elhatározása. — Nőül mentem volna hozzá két okból: egyrészt mert azt hittem,

T Á R C Z A.**Álmodva*)**

Szép kedvesem
Lágy kebele . . .
Szived bűját
Mind érezem . . .

Kicsiny madár
Dalolj nekem —
Tündéri dal,
Hű szerelem

Ezüst, arany . . .
Nem kell, nem kell!
Oly bús vagyok:
Vigyétek el!

Mily illat ez,
Mily sok virág!
Egy végtelen
Kert a világ . . .

Bús, pusztá lesz
Mindjárt az ég,
Hullatja le
Minden díszét.

A csillagok
Lehullanak,
Fejem körül
Koszorúnak . . .

Hah, lánccsörög,
Hát volna még?
Hát a mi volt
Mind eltevék . . .

Csörög, de most
A kezeken . . .

*) Dr. Ferenczi Zoltán a muzeumi könyvtár birtokában levő Petőfi-kéziratok között a nagy költőnek írt eddig ismeretlen költeményét fedezte fel; e költemények tintával erősen ki valának törölve, de Ferenczinek nagytó üveg segélyével sikerült a költeményeket leolvasni. Fenti mutatvány a törölések szemfedője alól megmentett gyönyörű költemények egyike.

Földön esörög
Leverhetem.

Ott voltam én
A nagy esatán,
A zászlót én
Lobogtatám.

Hoztam haza
Vérző sebet . . .
Elmult a harez,
Befortt a seb.

Aludj, aludj
Szép kedvesem . . .
Oh szabadság!
Oh szerelem!

Petőfi Sándor.

Egy élet árán.

Elbeszélés. — Irtá: Sajóvölgyi. — (Folytatás.)

„Ugyan ki látott valaha ilyet! — szolt a csodálkozás hangján az ezredesné, — fél órával korábban még egészen jó kedélyhangulatban hagytalak, és most még szemeidben könnyüket látok ragyogni. Valóságos rejtély kezd előttem lenni egy idő óta viselkedésed. Talán valami bajod van, gyermekem?”

„Igazad van, kedves nagynéném, hogy viseletem rejtély előtted. Tudom és magam is érzem ezt, — és épen azon gondolkoztam: mily hálátlan teremtés vagyok én”

Az ezredesné megdöbbenve nézett Margitra, ki könnyes szeméit rá veté és hévvel folytató:

„Igen hálátlan teremtés vagyok. Te engem szeretted egész teljével halmoztál — és halmozol el ma is, és én jószágodat rut hálátlansággal fizettem vissza. Érzem, hogy nem érdemlem meg egyetlen jószágos tekintetedet sem”

„De Margit az istenért! Micsoda beszéd ez tőled? Hiszen sohasem követtél el semmit, mivel csak egy pillanatra is megszorítottál volna!” — szakította félbe Margit szavait ijedten az ezredesné.

„Bár ne követtem volna el, — folytatja siráshoz közel álló hangon Margit, — most nem állanék lelki furdalástól megtört bünösképen előtted, de tovább nem

ezikből tudtam meg, erre nézve pedig megvizsgáltam azzal, hogy az én házam se különb.

A „Korszemle” cz. cikk írója.

Pénzüntézetek.

A rimaszombati takarékpénztár rendes évi közgyűlését — Baksay István elnöke alatt — február hó 28-án tartotta meg saját helyiségében részvényeseinek élénk érdeklődése és nagyszámu megjelenése mellett. — Ezen intézet — mely megyei pénzüntézetek között méltán tartatik legelsőnek — az 1889. üzletét három millió forinton felülmenő összforgalom mellett igen kedvező eredménnyel zárta le, s már ennél fogva de vezetésének igazán magas színvonala miatt is egészen természetes, hogy az igazgatóság és felügyelőség egybehangzó javaslatait a közgyűlés egyhangulag fogadta el, s ezeknek értelmében (az 1888. évről áthozott 1102 frt 59 krral együtt) az összesen 28568 frt 86 krt tevő évi tiszta nyereség következőképen osztott fel:

Osztalék fejében (részvényenként 20 frtjával) a részvényesek között elosztatik	24000.—
Kétes követelések leírására fordítottak	717.—
Az intézeti tisztviselők nyugdíj-alapjához csatoltatik	343.98
A póttartaléktöke szaporítására	1000.—
Tisztviselők és szolgálk jutalmazására	750.—
Jótevény adományokul:	
Tompa Mihály Rszombatban felállítandó szobrára adatik	100.—
Rszombati e. prot. főgymn.	300.—
Rszombati e. prot. főgymn. táp int.-nek	20.—
Rszombati e. prot. főgymnasium tanári nyugdíjalapjának	50.—
Rimaszombati kisdudovó intézetnek	30.—
Rszombati szegények intézetének folyó kiadásokra	100.—
Rimaszombati községi iskolának könyvtára gyarapítására	20.—
Rimaszombati iparos iskolának folyó kiadásokra	100.—
Rimaszombati iparos isk. alapítójához	20.—
Rimaszombati iparos segédek önképző-és segélyegyletének	10.—
A gömörmezei nemzeti pénztárnak	20.—
A gömörmezei közművelődési egyesület rimaszombati körének	30.—
Rimaszombat és vidéke jótevény nőegyletének	30.—

Míg a tiszta nyeresémből ezeketán felmaradandó 927 frt 88 kr. az 1890-ik üzletév számlája javára vitetik át.

Azután az igazgatóságból sorrend szerint kilépett tagok: Csider Károly, Dapsy Vilmos, Horváth János, Terhes Pál, Tibély Zsigmond újra egyhangulag megválasztatván, ezzel a volt igazgatóság összes tagjaimagmaradtak. A felügyelőbizottság összes volt tagja (Baksay István, Dapsy József, Hamaliár Károly, Nagy Ferenc, id. Süteő István, Szabó József kozma) szintén egyhangulag megválasztattak s napi biztosokul: id. Badiny Gyula, ifj. Badiny Gyula, Eszényi Gyula, Ethey Frigyes, Éva János, Fábry János, Fülöp Benja-

min, id. Gasko János, Institőrisz Endre, Kres József, Lengyel Pál, dr. Löcherer Tamás, Manecz József, Miskolczy István, Paczek Emil, Rásky István, Samarjay János, Stech Kálmán, ifj. Süteő István, Szabó Károly, dr. Szabó Károly, Széplaky Lajos, Szöllősy István kántor, dr. Zehery István választattak meg, s póttagul még 6 más részvényes.

Végül a közgyűlés határozatilag kimondotta, hogy az eddig 20000 frtban végleg megállapítva volt tisztviselői nyugdíj-alapítka a fennálló rendszer módosítai szerint 30000 frtra felemeltessék, s a meglévő nyugdíj-alapszabályzatot korunk követelményeihez képest módosította, midőn elhatározta, hogy a nyugdíjképesség beálltával a nyugdíj minimuma a fizetés 30%-a legyen, s a nyugdíj élvezetében nemcsak a tisztviselő özvegye, de gyermekei is részesítendők.

A Gömörmezei Népi- és Iparbank f. évi február 27-dikén d. e. a „Három Rózsa” termében igen nagy érdeklődés mellett tartotta közgyűlését, a mely először is egyhangulag Baksay István tanárt választotta meg ez alkalomra elnöké. Az elnök üdvözölő szavai után Institőrisz Endre titkár olvasta föl az igazgató- és felügyelőbizottság jelentését, melyből megemlíthetjük a következőket: Bernáth Gyula volt igazgató emléket az intézet körül 6 éven szerzett érdemeiért jegyzőkönyvben örökíté meg a közgyűlés. Bernáth Gyula helyét az ő halála óta Henney Kálmán helyettes igazgató derekasan és közmegelégedéssel töltötte be. A pénztári forgalom 1889. év végén 2.786.019 frt 90 krt tett, tehát az előző évinél emelkedett 348.777 frt 42 krral. A váltótárcza-állomány szaporodott 36372 frt 86 krral, a jelzálogkölcsön kevesbedett 20.803 frt 34 krral, a kézizálogelölég gyarapodott 3793 frttal, a betét-állomány 1889. év végén volt 184958 frt 97 kr. a jövedelem szaporodott 3788 forint 89 krajczáral, a tiszta nyereség tehát 15572 frt 64 kr. vala. Ennek a felügyelőbizottság által helybehagyott, s a közgyűléstől elfogadott felosztása a következőleg történt meg: 3000 db részvény után 4:50 krajczával osztalékul a részvényeseknek kifizetik 13500 frt. tartaléktöke emelésére fordítottak 74671 kr., tisztviselők nyugdíjalapjára 13440 kr., tisztviselők és szolgálk jutalmazására 330 frt, jótevény adományokra 195 frt, míg a felmaradó 666 frt 53 kr. az 1890. üzletév számlája javára vitetik át. Ezután titkos szavazással megválasztották nagy többséggel Baksay István tanárt az igazgatóságba. Ő tanra legtöbb szavazatot Zehery István dr. és Kovács Zsigmond nyert. Baksay István tanár meghatóttan köszönte meg a bizalmat, s nagy nehezen fogadta el egy év tartamára. Majd a felügyelőbizottságot választották meg. A tagok itt ugyanazok maradtak. Annál nagyobb érdeklődés nyilvánult a napi biztosok megválasztása iránt, a mely a következő módon történt meg: Napi biztosok lőnek: Barányi Gusztáv, Báthory Ferenc, Benyó Béla, Burszky Sámuel, Csapó János id. és ifj., Éva János, Fábry János, Fülep Bénéjámín, Hollósy József, Kemény Bertalan, Kerekes Dezső, Kovács Zsigmond, Kozák István, Krees Gyula, Krees József, Miskolczy István, Rásky István, Sárkány Imre, Soós Ferenc építész, Szabó Károly, Szabó Károly dr., Széplaky Lajos, Szöllősy István kántor, Törköly József, Uthy Antal, Veres Samu dr., Vozáry Gyula, Zachar Gusztáv, Zehery István dr. — Az osztalék felvehető a hó közepétől fogva.

Jegyzőkönyv

felvetett Rozsnyón, 1890. évi február hó 24-én a gömői esperességnek Szentiványi Árpád esperességi felügyelő és Bartholomaeidesz László alesperes elnöke mellett tartott értekezletéről.

Szentiványi Árpád esperességi felügyelő üdvözölve a megjelenteket, a fájdalom kifejezésével jelzi azon nagy veszteséget, mely az egyházkerületet s ebben esperességünket is Czékus István püspök ur elhunytával érte; s miután immár az új püspök választása kerül napirendre, szükségesnek látta, hogy kerületünknek legnagyobb esperessége a megválasztandó püspök személyére nézve mielőbb megállapodásra jusson, s felhívja a megjelenteket, nyilatkozzanak tartózkodás nélkül arra nézve, hogy kit kívánnak püspöknek, — s előre is kijelenti azt, hogy miután azon férfiak, kik püspökjelölteként említettek, egyházkerületünk büszkén számítja kitünőségei közé, — bárkinek javára dőljön el a választás, egyházkerületünk megnyugvással s bizalommal tekinthet a jövő elé.

Erre Kubinyi Géza, a rédovai, oláhpataki, gezealfalvi és gömörpanyiti egyházak felügyelője, mindenek előtt sajnálattal említi fel, hogy a ki egy hivatalviselés sora szerint, mint egyéb jeles tulajdonainál fogva legilletékesebb volna a püspöki hely elfoglalására, t. i. Szehtlo János főesperes és püspökhelyettes, combinációba nem hozható, mert illetékes helyről úgy értesült, hogy a nevezett, gyenge egészsége s előre haladott kora miatt a nagy teherrel járó püspöki hivatalra való kijelölését nem kívánja, kivüle leginkább három férfiu nevezeték püspökjelölteként, u. m. Zelenka Pál hegylalji főesperes, Farbaky József egyházkerületi egyházi főjegyző és Terray Gyula gömői főesperes. Tisztelettel hajol meg mindhárom férfiu

érdemei előtt, s nem akarja az egyiket vagy másikat a többiek rovására kiemelni. — részéről azonban a püspöki székre Terray Gyula gömői főesperest ajánlja, a ki erélyes és tapintatos kormányzatával ugy magyar nemzetiségi, mint adminisztratív tekintetben oly polczra helyezte kerületünk legnagyobb esperességét, hogy az ország első esperességei közt helyet foglalhat.

Ezen indítvány általános helyesléssel és lelkesedéssel egyhangulag elfogadtván, a gömői esperesség értekezlete a tiszkerületi püspöki székre Terray Gyula gömői főesperest jelölte ki: — megjelentek felhívtak, hogy az értekezlet ezen megállapodásának az egyházak szavazatainak érvényt szerezni igyekezzenek, — az értekezleti jegyzőkönyv tájékoztul a kerületbeli összes egyházak és főgymnasiumokkal közöltetni határozatott s ez ügyben egy Kubinyi Géza elnöke mellett Dráskóczy László derencesényi felügyelő, Stefancsik Károly nagyrőcei felügyelő, Matolay Bertalan esperességi ügyész, Bazilidesz Gusztáv esperességi jegyző és Néhrer Gyula feketepataki felügyelőből álló végrehajtó bizottság választottak.

Kelt mint fent.

Kiadta: Néhrer Gyula, értekezleti jegyző.

Értesítés.

A Gömör-Kishontmezei gazdasági egyesület folyó évi márczius hó 3-án Tornallyán tartott közgyűlésén előterjesztett titkári jelentés van szerencsém a t. gazdasági egyleti tagok és a gazdaközönség tudomására hozni annál is inkább, mivel az a gyakorlati szokás szerint a fentjezett alkalommal nem olvastatott fel és mivel a fentnevezett közgyűlésen az egyleti tagok nem nagy számmal jelentek meg. A jelentés következőképen szól:

Tisztelt közgyűlés! A legközelebb tartott közgyűlésünk óta megejtett egyleti működésről, s a közgyűlés és állattenyésztési szakosztályi gyűlés határozatainak mikénti s mily mérvben foganatosításáról van szerencsém a tisztelt közgyűlésnek a következőkben jelentést tenni, ugyanis: 1-ször a szokásos évi jelentés az egyesület működése és állapotáról a magas miniszteriumnak idejében felterjesztett, — nemkülönben a tenyészbikák vásárlásáról szóló számadás is, s egyéb miniszteri rendeletek is pontosan elvégeztek.

2-ször A közgyűlés határozatának megfelelőleg:

a) Az állattenyésztési szakosztályi, és bizottsági gyűlés összehívatott, s február hó 2-án megtartott; s ennek határozata folytán a járási állattenyésztési szakosztály és bizottság elnökei és egyes tagjai felhívtak, miszerint járásaikban létező községek tenyészbika szükségletét írják össze, s ezen összeírást legkésőbb f. é. április hó 1-éig az elnökséghez terjesszék be. Ez irányban a megyei két lap után a megyei körjegyző urak is fel lettek hívva.

b) Több, — tenyészbikákat és bikaborjúkat rendszeresen nevelő Mezőtur vidékén lakó alföldi gazdákhöz és uradalmakhoz kérdés intéztett, hogy van-e és mennyi tenyészbikájuk és bikabornyujuk ez idő szerint eladó? ! mily koru?! s mily árban?! A válasz mindenünnen megérkezett s az elnökségnek adatott át.

3-ször Az egyesület anyagi állapotának rendezésére alakított számvizsgáló, rendező és végrehajtó bizottság működését a közgyűlés utasítása szerint azonnal megkezdette, s szorgalmasan folytatta, működésének eredményéről szóló részletes jelentést Tornallyay Árpád igazgató ur lesz szíves elő terjeszteni.

4-szer a közgyűlés határozata szerint az egyesület léte vagy nem léte felett határozó közgyűlés a mai napra — minden egyes egyleti tagnak levelező lapon küldve a meghívást — egybe hívatott. A közgyűlés határideje márczius 2-ikéről — 3-dikára több egyleti tagnak indokolt és okadatott felhívására tétetett át.

Végül tekintettel arra, hogy egyesületünk anyagi ereje ez idő szerint gyenge lábón áll; tekintettel azon körülményre, hogy a gazdasági egyesületek létezése és működésére, soha nagyobb szükség nem volt, mint a mai gazdasági válságos időkben; hol a létérti küzdelem erősen folyik, mely küzdelemben, a gyenge, — a tevéketlen, — közönyösségben mintegy dermedve tétlenül álló gazda osztályunk könnyen és nagy időre legyőzethetik.

Tehtettel arra, hogy egyesületünknek ez idő szerinti felosztása, — megyéinkre nézve, ugy szellemileg, mint anyagilag a legerősebb szegénységi bizonyítvány lenne, — van szerencsém kinyilatkoztatni: miszerint ez uttal a titkári hivatal teendőit ingyenesen vinni hajlandó vagyok, minek folytán az egyesület rendszeres évi kiadása, egyedül és kizárólag az évi biztosítási jutalékból is többszörösen is fizethető leend, — s így nem foghat elő állani gazdasági egyesületünk felosztásának szükségessége.

Kelt P. Apátin 1890. évi márczius hó 1-én.

Vajda Gyula, g. e. titkár.

Felhívás.

A f. é. február 19-én tartott évi közgyűlésben nyert megbízatás folytán, köztudomásul hozatik, hogy a testületünk keblében megalakított „általános temetkezési egyesület” szervezkedési előmunkálatai foganatba vétettek. Ebből kifolyólag felhívatuk a város mindazon lakosai, (foglalkozás és nem-külömbőség nélkül), kik ezen egyesület tagjai óhajtanak lenni, hogy beiratkozzanak annyival inkább igyekezzenek, mivel a megállapított létszám betöltése után többé tagokul fel nem vétetnek.

A belépés eszközölhető Szabó János (timár), Kovács Zsigmond, Tóth Péter, Jakovecz Alajos, Király Ferenc, Stolez Zsigmond, Hollósy József, Husek Ferenc és Rónay Gyula ivtartó uraknál; továbbá a városi gazd. tanácsosi szobában naponként 5 órától 7 óráig.

Az 50 kr. belépti-díj az aláírás alkalmával egyidejűleg befizetendő.

Kelt a rimaszombati általános ipartestület előjáróságának 1890. évi márczius hó 2-án tartott üléséből.

Szabó József, testületi elnök.

Meghívó.

A rimaszombati egyesült prot. főgymnasium ifjusági „Önképző-köre” folyó hó 15-ikén délután 3 órakor a gymnasium tornatermében hazafias ünnepélyt tart, melyre az ifjuságnak minden önzetlen barátját tiszteletteljesen meghívom.

Rimaszombat, 1890. évi márczius 2.

Bodor István, elnök.

Helybeli hírek.

Szöllősi István kitüntetése. A hivatalos lap vasárnapján száma a következő legfelsőbb kéziratot közli: „Személyem körüli magyar miniszterem előterjesztése folytán ötven évi, hasznos és buzgó tanítói működése elismerésül Szöllősi István rimaszombati ev. ref. tanítónak az aranyérem kereszttel adományozom. Kelt Budapesten, 1890. február 21-én. Ferenc József s. k. B. Ország Béla s. k.“ — A kitüntetett nagy érdemi férfiu közhasznú szolgálatainak ötven éves jubileumát helybeli ref. egyházunk városi közönségének felekezeti nélküli hozzájárulása mellett, tavaly nagy ünnepélyességgel ülte meg. A királyi kitüntetés egy minden tekintetben érdemes férfúra esett. Kinek az arany érdemkereszt valószínűleg ünnepélyesen fog átadatni.

Küldöttség. Városunkból Baksay József és Engel Adolf kereskedőkből álló küldöttség utazott a fővárosba azon célból, hogy a házalási törvény módosítását, illetőleg a tízezer lakossal bíró városokra vonatkozó kedvezménynek Rimaszombatra való kiterjesztését kérelmezzék. A küldöttséget Baross miniszter igen szívélyesen fogadta s ígéretet tett arra, hogy a méltányos kívánságra figyelemmel lesz.

Előléptetés. Cseh István helybeli kir. törvényszéki aljegyzőt az igazságügyminiszter jegyzővé nevezte ki ugyanezen kir. törvényszékhez.

Eljegyzés. Özv. Soós Miklósné kedves leányával, Honával váltott jegyet Cseh János derék és szorgalmas polgártársunk. Tartós boldogságot.

Kinevezések. Török Elemér — Török János rimaszombati törvényszéki bíró, kaszinónk elnökének jeles fia — a földmívelési miniszter által a rendszeresített állományban gazdasági segédde nevezetett ki. Báthory Vilmos budapesti kir. ítélő járulnokot — városunk szülöttjét — pedig az igazságügyminiszter nevezte ki kir. ítélő táblai irodatisztává.

Helyőrségünk új parancsnokot kapott. Roseander József lovag őrnagy személyében, a ki f. hó elsején Kassáról megérkezve, elfoglalta állomását. Az eddigi főparancsnokot Magrinelli A. őrnagyot felsőbb rendeletre Josefstadba helyezték át.

Az a szikvizkészítést, melyet Liszka József helybeli polgártársunk eszközöl, helyesnek és jónak találjuk, mert a Liszka József-féle szikvizet, habár egykét kral drágább is, használata után igen jó és kedvező hatásának tapasztaltuk. Nem is esoda, hisz Liszka József tudományának megállapodása és a minisztérium által helyesnek talált módon készíti szódavizét. Annál fogva, habár tudjuk, hogy a közmondás szerint „a jó bornak nem kell csezégér,” melegen ajánljuk a szódavíz élvezőinek figyelmébe, mert véleményünk szerint megizlés után a jobbnak kedvezője bizonyosan a Liszka-féle szódavíznek lesz állandó fogyasztója.

A télnek ez idén nincsenek szorosabb értelemben vett periódusai. Közel négy hónapja tart (nov. 11-től) s úgy látszik el tart még közel egy hónapig. Ez idő alatt a legmagasabb hőmérséklet (nov. 17-én) 8° 40° volt, mert a verőfényes februári napok levegője sem melegebb volt, mint a novemberi. Valami erős hidegről azonban nem panaszkodhattunk eddig, mert a legnagyobb decz. 28-án volt — 15° 40°, jan. 18-án — 12° 55°, febr. 28-án — 12° 60°. Az utóbbit nyomban követő 5—6 foku éjszakai erős szél úgy lehítte a különben páratelt levegőt, hogyha a hideg nem több 8—10° C^o-nál (márcz. 4.) mégis jóval érzékenyebb, mint egyébkor. Az utóbbi havazás is járul hozzá nagyrészt, mely ugyan nem elegendő arra, hogy takaróul szolgáljon vetéseinknek, melyek hosszú ideig a nélkül szikkolódtek. Mondják, vannak vidékek, hol fedetlen volt az őszi vetés a gazdáknak nem esékely szomorúságára. Ehhez járul a esékely esapadék mely ezen téli időszakban vidékünkön feltűnő volt. Novembertől márcziusig ugyanis csak 26 volt a esapadékos napok száma összesen 56° m. m. mennyiségben, épen felényi (112° m. m.), mint az előző év ugyanezen időszakában. Az igaz, hogy a szelek nem sok nedvességet hajtottak el, mert bizony a negyedfél hónap alatt számbavehető légáram alig volt, mely megtisztította volna a légréteget ropantult meggyült miazmáitól. És e viszonyok voltak — mint tudjuk — az uralkodók Európaszertá. Az influenza ebből táplálkozott. Városunkban is csak akkor lett szűnőfélben, midőn a január 24. 27. és 28-iki erősebb légáramok megindultak s a febr. 7. 9. és 10-iki változó irányú szelek szikkasztani kezdék a légréteget. Immár érezhetővé tette a márczius 2-iki havazás, mennyire megtisztult az eddigi nyirkos, bűzös levegő. A barometer emelkedik, úgy látszik derült, hideg időt várhatunk.

Vármegyei újdonságok.

A megyei közigazgatási bizottság folyó hó 10-én fogja rendes havi ülését tartani.

Megebizottsági közgyűlés. Gömör-Kishont t. e. vármegyénk rendes tavaszi közgyűlése f. hó 31-én és folytatólagosan április 1-én lesz. Az erre vonatkozó hírdetmény lapunk más helyén olvasható.

Maléter Ede. A nagy-rőzei járás főszolgabírája Maléter Ede, pár nap előtt influenzába esett, mely az utóbbi időben heves tüdőgyulladásá fejlődött, s f. hó 3-án kioltta a hosszú idő óta közszolgálatban álló 69 éves derék férfiu életét. 1842-ben lett az akkor fennálló felső járás esküdtje. 1848-ban a gömöri nemzetőri zászlóaljba lépett be s mint ilyen részt vett a schwechati táborozásban, hol azonban egy véletlen következtében az ütököt előtt megsebesült. Míg a pozsonyi kórházban felépült lezajlottak, a forradalom mozgalmas napjai. Haza térvén, mint magánember töltötte az elnyomtat korszakában napjait, migsem 1867-ben a ratkai járás esküdtje, 1869-ben pedig a rőzei járás főszolgabírája lett. Páratlan odaadással, pontossággal vezette járasa ügyeit. A nép tisztelttel és szeretettel fordult hozzá, előjárói pedig közbeesüléssel és elismeréssel adóztak neki. Hivatalos teendői mellett tevékeny részt vett Jolsva városa, mint szülő- és lakóhelye közügyeiben. Mint chisnyói és süvetei egyházfelügyelő, több éven át világi iskolalátogató nagy szolgálatokat tett az egyház és tanügy előmozdítása körül, melyeken mindenkor lelkesedéssel csüngött. A hivatalos és egyházi ügyek által igénybe nem vett szabad idejét kertészkedéssel töltötte. Bámulatos pomológiai ismerettel bírt, melyek segítségével nemcsak mintaszertű kertek rendezett be, de ez Jolsva városi gyümölcsenyésztés emelésére is hathatós eredményes befolyást gyakorolt. Élénk vérékalkata, derült hangulata minden társadalmi érint-

kezésben kedvelté tetté. Hült tetemeit tegnap délután tették örök nyugalomra. Jolsva város és a vidék közönsége nagy számban jelent meg a szomorn végtisztességen. A megyét Kubinyi Andor árvaszéki ülnök és Máriaassy László megyei másod aljegyző képviselték, mely utóbbi a megyei tisztikar nevében a sírnál bucsuzatot mondott. Kik vele érintkezésben állottak, sokáig fogják emlékezetét megőrizni.

Papválasztás. A naprágyi ev. ref. egyház lelkesülteül közelebb S. Szabó József választott meg. A tehetséges fiatal lelkesben, ki jelenleg karezag tanár, kitiünő erőt nyert a megyei lelkesi kar. Szabó József irodalmi téren is működik s nemsokára „Ifju korom emlékei” című alatt egy kötetre menő költeményfüzért fog kiadni. Ez alkalmat is felhasználjuk arra, hogy a fiatal szerző vállalatát olvasóink figyelmébe ajánljuk.

Kinevezések. Jolsvai rendőrkapitányává Fűkőh János honvéddhadnagyot, Nagy-Rőzei pedig Szentmiklóssy Bélát nevezte ki a főispán ur.

Eljegyzés. Molitórisz János nagyrőzei kir. járásbírónak, megyénk e köztisztviselőben és szeretetben álló veteránjának leányát Irént eljegyezte Gruner Lipót Coburg herceg pusztavai gazdatisztje.

A nyústyai papválasztáshoz. Már türethetlenné válik, különösen az alkalmazott adminisztrátorra nézve, mit a felbujtott és fanatizált nép véghez visz. Mult héten szerdáról esütörtökre virradó éjjel Homola István adminisztrátor lakásának ablakait ismeretlen tettesek beverték s az erre legkevésbé érdemes adminisztrátor lépten-nyomon s minden kigondolható módon insultáltatik annyira, hogy személybiztonságát is veszélyeztetve látja. Kizűdomásu, hogy lakását azóta éjről-éjre fegyveres ember őrzi.

A jolsvai műkedvelők között élénken nyilvánul az az óhaj, hogy közelebről ismét előadást tartsanak, mi a jolsvai társadalmi élet felpozdulése érdekében óhajandó volna, hogy ténynyé váljék.

A murányvölgyi vasut létesítése iránt az érdekeltek körébe ismét mozgalom indult meg, vajha a kezdeményezést siker koronázza, megyénk e népes és természeti kincsekben gazdag völgye mielőbb hozzáférhetőbb lenne, s így elérné ismét régi hatalmas virágzását.

Felakasztva találták Rimabrézón mult hó 24-én Balezjár Zsuzanna nevű asszonyt, ki még vasárnap délután eltűnt, illetve bezárkózott lakásába, s csak hétfőn, midőn eltűnésére figyelmeztették, jöttek nyomára a ténynek. Az orvos-rendőri bonczvizsgálat eredményét még nem tudjuk.

Kiutazók elfogása. Hazánk hűtlen gyermekei, a kik Amerikába törekednek kiutazni, többnyire Bécs felé veszik útjokat. Mint az „Egyetértés”-ből olvassuk, a bécsi rendőrségnek lépten-nyomon van alkalmá egy-egy ilyen utazó csapatot letartóztatni. Kiválogtatják közlé a magyarokat és haza tolonozozzák. Egy ötvenhárom emberből álló ilyen „szállítmány” érkezett szombaton Bécsből Pozsonyba. Náluk összesen 2350 frt volt. Pozsonyban tovább szállítják őket lakóhelyükre. Közülök többen voltak a mi megyénkbeli és a szomszéd Abaujbold meg Borsodból!

Hirtelen halállal halt meg mult hó 27-én Csik János gömör-pányiti 32 éves utgondozó, ki midőn a követ fuvarozó embereknek a „Vámház” nevezetű koresma közelében a kősiának szánt helyet megjelölő — hirtelen holtan rogyott össze. Eleinte az ott levők azt hívték, hogy elesett, tréfának vették a dolgot s nevetve siettek segítségére; de midőn látták, hogy minden unszólására sem ad életjelt magáról, és hogy egészen megkékült, szekérre tették s e közben értesített neje szívzszaggató jajveszkeléseivel, kivel különben nagyon rossz viszonyban állt, bevitték gömör-pányiti lakásába, hol minden ismételt foganatosított életretérítési kísérlet eredmény nélkül maradt s az e közben megérkezett orvos már csak a halált konstatalhatta, mely szívszálláshoz következtében állott be. — Az egész környék sajnálja a derék, becsületes élte derekán hirtelen kimult fiatal embert, kit még néhány nappal azelőtt vígan fityörészve láttunk kötelessége teljesítése közben piros, vidám arccal az ország-úton. 3 kis gyermek vesztette el benné szerető átyját és kenyérkeresőjét.

Borzasztó szerencsétlenség történt mult hó 26. a N.-Csoltól Hosszuszóra vezető úton. — Szabó István hosszuszói lakos ugyanis N.-Csoltól szénát vett és azt a fentnevezett napon haza akaró szállítani. Mivel azonban azelőtt való éjjel nem aludt és valószínűleg az áldomás is nagyon hosszúra nyúlt — fáradtnak érezvén magát, a szénás szekertetejébe ült és — nyilván — elaludt. Ez volt szerencsétlensége. Mert az ut Hosszuszó és Nagy-Csoltó között oly gudri-gödörös és erdön vezetvén keresztül, a fák oly közel állanak a mély bevágatu, kátyus ut széléhez, hogy a tengely minduntalan a fák törzsébe akad, melynek kikerülése még üres szekérrel is a legnagyobb vigyázatot igényli. Egy ilyen fatörzsbe ütődhetett a tengely, mely mivel a szekér lefelé haladt, oly erős zakkánást idézett elő, hogy a szundikáló gazda a szekertetejéről lefordult, és pedig oly szerencsétlenül, hogy fejét egy hegyes kőbe ütődve ketté hasadt s szörnyet halt. Úgy találták őt ott az arra menők szétzuzott kopynyával, vérbefagyva — holtan. Szegény, beteges özvegy és hat gyámoltalan gyermek siratja benne esakádféjé.

Vastag tréfa. Tubi György lagziját ünnepelte mult hó 27-én Gicze közönsége. Mielőtt azonban az esküvőre, mely Liczén volt megtartandó — indultak volna, régi paraszt szokás szerint torokuk lelkiismeretesen meggyantázták és így meglepülten indultak volna utnak 10—15-én ülvé egy szekéren, lelketlenül üzven a szegény gebéket. Midőn a „Murány víz”-nek nevezett folyóhoz értek, mely egy darabon az uttal párhuzamosan foly, a meleg fülű kocsis arra a gonosz gondolatra jöve, hogy jó volna passzagerjait egy kis friss fürdőben részesíteni, egyenesen a folyónak hajtott és még mielőtt valakinek meggátolni eszébe jutott volna, — a vízbe dönté az ujongató lagziskat, kik valóban csak a szerencsés véletlennek köszönhetik, hogy a hideg fürdőn és kisebb-nagyobb sérülésen kívül más bajok nem történt, mivel a víz félíg vastag, éles jéggel van borítva, A tréfáló suhanczot gondosan kiporolták.

Vizhang „Jób evangyelistának.”

Szerelmes Jézusom! az ember mit nem ér?! Kibontva a zászló! . . . ah nem! durva csezégér! Koresmát nyit az Urnak „kedves tanítványa” „Püspök jelöltekhez” ez van rá pingálva. Űti a nagy dobót, — dicsér mézes hanggal, . . . Fuja a trombitát. — akár az arkangyal!

Csöditi a népet. — kínálja jó borát, Három helyt űti fel a „püspök sátorát.” Pálé a legelső, . . . — hát hisz jól is teszi! — Hegyalja borában legődesb a szeszi. . . . „Büszkén emelkedő, — méltóságos pálna!” Feje alá im ez selymes érdem-párna! A sok szép alkotás, — ész, tehetség, munka . . . „Ne említsük — ugymond — nem vág programunkba Elég róla emyi!” — s mert homokban vesz el A „floxera.” — hát elő most Józseffel! „O a homokpusztán lángszavu apostol, Puha fészék-dalos, — s ha kell sujtó ostor; Fáradhatlan utas, — ékes arany penna . . . De hát püspök-székbe talán több is kell ma! Kinek mélyen érző szive van, — nagyon jó — De hol marad így majd az adminisztráció! Fonjunk érdemből neki babért szepet . . . De mással töltjük be a püspöki székét!” Csendes kis faluban, — Terra inkognita! — Görnyed nagy könyv előtt am a harmadika. „Hazafiság könyve” — a nagy könyv előtte. „Honfi üdvözlettel” — lapját tele szötte. Szerény kis faluban nem nő érdem-virág. Keveset tud róla még most a nagy világ! „Ne félj Gömör ékes szavu szerény papja, Felragyog majd a te nagy érdemid napja . . . A városba visznek, ottan pappá tesznek! Oh a városban már „nagy” érdemid lesznek! Te vagy a legméltóbb a püspöki székre, Te illesz legjobban — egy Czékus helyére! A „—bíró” is mondja, én is ezt kiáltom, — Tied a valódi, a püspöki-sátor! Hangozzék szép neved hát urbi et orbi, . . . Menjesak János szögám, — mond az „Ur” — dobold ki S megy a „hü” tanítvány, kiáltja, dobolja. . . . Pál, — József érdemid, koszoruba fonja. Pálra néz, — Józsefre sandit, . . . s nagyot nevet: „Süvetének adom a püspök süveget!” S „Avasnak” nedje, — „Nyír”-nek édes méze Ömlik a „hazai ipar” kövedrébe! A víz benne igyen — válik édes borrá. . . . A szerény papilak — püspöki sátorral! — Hát nincsen ez rendén! — ha így profonálunk A nagy „méltóságnak” vásárajt esimalunk . . . Ha nagy dobót ütünk, kürttel toborozunk! Méltóság fényéből sckat elorozunk! Az igaz érdemnek, nem kell dob, nem csezégér, Püspökké nem lehet tenni senkit pénzér! Mint forrást a szarvas, ha el is rejteztet, Felkeresi bizton „nagyot” a szeretet! Nem kell ott sipolás, nem kell kortes fogás, . . . Önként jó élébe: bizalom, hódolás! A bizalom virág, — melynek ha bíborát Durván érintjük meg, . . . elveszti himporát! Jövendő püspököknek adjuk ezt tisztán át! . . . Ne igyuk meg „Jób”-nak — mérges, „kortes-borát.” Nem jó az ilyen bor! . . . imelyit az, és öl, — Mert seprű az alja, . . . vagy ha nem, — hát „törköly!”*)

*) Jób-b evangyélisista. Szerk.

*) Nem oda űti a hová néz.

Hivatalos közlemények.

Gömör-Kishont t. e. vármegye alispánjától.

Hirdetmény.

3479. sz. — A köztanácskozás tárgyát képező közigyék elintézése végett szükséges, törvény és szabályrendeletileg megállapított rendes tavaszi vármegyei közigyék határidejéül, főispán ur ő méltóságával egyetértőleg, folyó évi márczius hó 3-ik napjának és folytatólag április hó 1-5-ő napjának d. e. 9 órája Rimaszombatan kitűzvetvén, midőn erről a közönség értesítették és a vármegyei bizottság tagjai személyesen megjelenés tisztelettel hivatalból felkéretnek; egyidejűleg köztudomásra hozatik, hogy a tanácskozás kiválóbb tárgyait: az elhalálozás folytán megürült vármegyei főpénztárnoki tisztí állásnak választás utáni törvényeszerű betöltése; a legközelebb mult 1889-ik évi házi pénztári zárszámadásának megvizsgálása, a folyó évi közmunka szolgálmány ledolgoztatására és felosztására vonatkozólag készített mérnöki munkálat és előirányzat megbirádása és megállapítása; valamint egyéb közfontosságú ügyek elintézése képezendik.

Kelt Rimaszombatan, 1890. évi márczius hó 2-án.

Bornemisza László, alispán.

A vallás- és közoktatásügyi m. k. minisztertől.

Pályázat.

6246. számhoz. — A Széchényi-Kollinich-féle alapítványnál megüresedett segélydíjas helyekre pályázat hirdettetik. Ezen alapítványi helyre jogosítvak olyan — a királyi és a haza szolgálataiban érdemeket szerzett magyarországi illetőségű s katolikus vallásu, agkoru férfiak, kik jó erkölcsi magaviseletűek, szegény sorsuak és keresetképtelenek. Az említett segélydíjas helyekre a jogosultak közül azok bírnak elsőbbséggel, kik a népnevelés és a közszolgálat terén működtek, a kik nemesi származásuak, s a kiknek vagyoni viszonyai kedvezőtlenebbek. A kérdéses helyekkel 63 frányi évi segélydíj jár, mely az illető részére életfogytiglan adományozatik. A folyamodók minősítvényeket okiratszerzőleg igazolni kötelesek. Az adományozási jogot gyakorló vallás- és közoktatásügyi m. kir. minisztériumhoz címzett folyamodványok az illető egyházmegeyei hatóságnál 1890. évi márczius hó 31-éig bezárólag nyújtaandók be. — Budapest, 1890. évi február hó 6-án. A vallás- és közoktatási m. kir. miniszter.

Szerkesztői üzenet.

P. J. Szives igyekeztét lapunk szellemi támogatása tárgyában nagy köszönettel vesszük, — de legnagyobb sajnálatunkra ritkán rendelkezünk annyi téréll, hogy olvasó közönségünk legnagyobb részét nem érdeklő ezikknek hasábotkat szenteljünk. Leginkább oda való rövid híreket kérünk s ebbeli munkásságát anyagilag is méltányolni fogjuk.

K. Z. Ön azzal fenyeget, hogy többé nem fog verseket küldeni. Jó. De ha még csak egyetlen egyszer alkalmatlankodik, tüstént bejelentjük a vármegyei főorvosnak.

Felelős szerkesztő: Dr. Veres Samu.

Kiadó-tulajdonos: Dr. Bernáth István.

Árverési hirdetés.

701. sz. — Közhirre tétetik, hogy a nagyméltóságú földmívelésügyi magyar kir. minisztérium 2111.1./2./1890. sz. alatt kelt rendelete és Gömör-Kishont t. e. vármegye közigazgatási erdészeti bizottságának 10/1889. sz. határozata folytán a rozsnói szolgabírói járás területén és **Páskaháza** község határában fekvő, a páskaházi közbirtokosság tulajdonát képező gyertyán, juhar és tölgyből álló átlag 25 éves erdő 15589 k. holdján levő, mintegy 5000 ürm.³-t kitevő fakészlet **1890. évi márczius hó 19. napjának délelőtti 10 órájaker** nyilvános árverés útján, **Páskaháza** község házában, el fog adatni.

Kikiáltási ár a becsérték, vagyis 4000 frt, melynek 10%-át kötelesek árverezők a fősolgabíró kezéhez bántépénzzel letenni.

Bántépénzzel ellátott zárt ajánlatok f. é. márczius hó 19-én délelőtti 10 óráig fogadtnak el.

Egyéb feltételek ugy a rozsnói szolgabírói hivatalnál, mint Páskaháza község előjárásánál a hivatalos órák alatt megtudhatók.

Rozsnón, 1890. évi február hó 28-án.

1—2

Kubinyi Géza, fősolgabíró.

Árverési hirdetés.

595. sz. — Közhirre tétetik, hogy Gömör-Kishont t. e. vármegye közigazgatási bizottságának 258/1889. sz. határozata folytán a rozsnói szolgabírói járás területén, **Fekete-Lehota** község határában fekvő, a fekete-lehotai iskola-alap tulajdonát képező bükk és lucfenyőből álló, átlag 65 éves 2715 k. hold nagyságú erdőnek mintegy 3732 ürm.³ épületi fakészlete **1890 évi márczius hó 17-ik napjának délelőtti 9 órájaker** nyilvános árverés útján, **Fekete-Lehota** község házában, el fog adatni.

Kikiáltási ár a becsérték, vagyis 2321 frt 20 kr, melynek 10%-át kötelesek árverezők a fősolgabíró kezéhez bántépénzzel letenni.

Bántépénzzel ellátott zárt ajánlatok f. é. márczius hó 17-ének délelőtti 10 óráig fogadtnak el. Egyéb feltételek ugy a rozsnói szolgabírói hivatalnál, mint Fekete-Lehota község előjárásánál, a hivatalos órák alatt megtudhatók.

Rozsnón, 1890. évi február hó 28-án.

1—2

Kubinyi Géza, fősolgabíró.

Eladó.

özvegy Kriston Lászlóné tulajdonát képező egy pár 15 markos koesi-ló, — egy négy éves esikó, — egy fedeles és egy nyitott koesi, — egy pár komtos, — és egy pár kapás lószerszám, — egy három hónapos üsző borju.

E tárgyak a takarékpénztár épületében bármikor megtekinthetők, — értekezhetni a tulajdonos urnővel vagy **Máriássy Andor** urral Rakottyáson.

Lóhere és luczerna-mag. Porlandi- és román-cement. Kátrány fedő-lemez.

Hirdetmény.

Van szerencsém a n. é. közönséggel ezen utón szives tudomás vételül közölni, hogy mint eddig, ez idén is **legjobb minőségű friss és a vetőmag-bizottság által vizsgált lóhere, luczerna, juhhere és répa-magvakat** raktáron tartok és a legolesőbb, a minőséghez alkalmazó árban, elárusítom.

Törekvésem volt legjobb, hamisítatlan magvakat beszerezni, tudva, hogy minden földmivelő a jó takarmány növesztésére nagy sulyt fektet.

Vállalkozó urak és az építkező t. közönség b. figyelmében ajánlom a legjobb minőségű **friss Portland-cementet és hydraul-mészet**, (Román-cement) mely anyagok egész nyáron át bármely mennyiségben nálam legolesőbb árban kaphatók, ugy szintén **tüzmentes-kátrány tető-fedő-lemez**, mely épület, szín és csűr-fedésekre mind nagyon alkalmasnak bizonyult és nálam 3 minőségben kapható.

A faszenet pótlandó jó minőségű **porosz kovács-köszent** is raktáron tartok és a kovácsmester és gépész urak figyelmébe ajánlom.

Bár még korán, de megelőzve a eséplőgépek tulajdonos urakat, esetleg hamarabb beszerzendő gép-olajtól, bátorkodom már is figyelmeztetni, hogy a jelen korban az ásvány-olajakat nagyon is forgalomban hozták, mely a gépeket tetemesen rontja és valódi oliv gép-olaj helyett adatik el, én annak idején **jó oliv gép-olajról** gondoskodni fogok, melyet nemcsak egész hordókban, de kisebb mennyiségekben is a legolesőbb árban fogom elárusítani.

Végül ajánlom jól berendezett vaskereskedésemet a n. é. közönség figyelmében, kérve, hogy b. rendelmenyeivel minél számosabban szereneséltessék.

Rimaszombat, 1890. február havában.

Kiváló tisztelettel:

BRAUN ZSIGMOND, vaskereskedő.

Gyermek-koesi. Alpaca és china-ezüst evőeszközök és tárgyak, lámpák.

1200 kive kivágott nád Dobfeneken (u. p. Ajnácskő) Rozinay Györgynél eladó.

Alapítottatott 1857-ben.

STEINSCHNEIDER JAKAB

I. es. és k. szab. ágynemű-gyáros,

ő es. és kir. fensége Klotild főhercegnő udvari szállítója, számos kiténtések és szabadalmak tulajdonosa,

BUDAPEST,

Király-utca 79. saját házában,

bátorkodik a t. közönség figyelmébe ajánlani dusan felszerelt raktárát az ágynemű szakmába vágó összes ezikkben, mint **közönséges, finom és legfinomabb paplanok, ágybetétek, lószőr és tengerfű matrácok, szalmazsákok, pokróczok és takarók, tollak és pelyhek, vasbutorok, továbbá szőnyegek és függönyök, nemkülönbén díván- és asztaltakarók stb.**

A kiténtő hirben álló

WELDLER és BUDIE

fehérnemű és kelegye-gyár budapesti raktára.

Minden fajtájú fehérneműek, különösen pedig teljes kiházasítási felszerelések a legmérsékeltbb árakon. 1—4

Rajzok és árjegyzékek bérmentve és ingyen.

FLEISCHER és TÁRSA

gépgyára és vasöntője KASSÁN, Eperjesi-ut 6. sz.

Ajánljuk a t. gazdaközönségnek a tavaszi időnyre szükséges gépeket, nevezetesen: **szilárdan szerkesztett, könnyű Sorvető és szórvető gépeket, Ekéket és boronákat, Hengereket, lókapákat, stb.** Továbbá **Backer- és magtárrostákat**, mely gyártmányainknak gépgyárunkban **állandóan jelentékeny készletét tartjuk.**

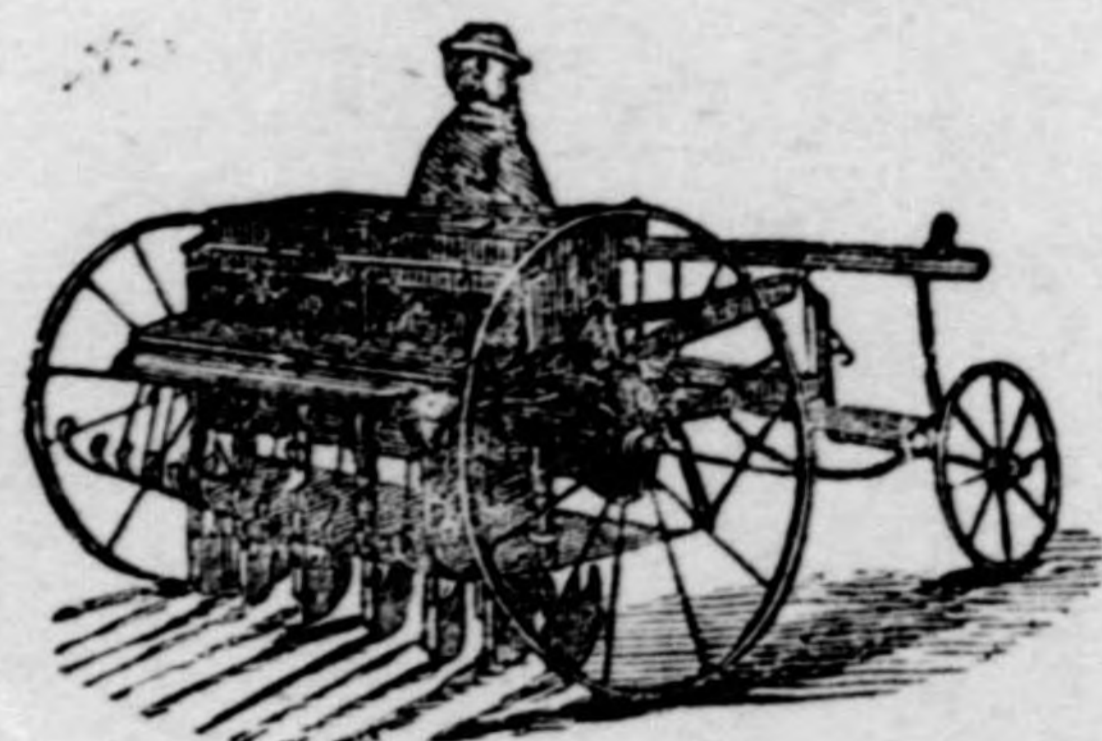
Shállítunk továbbá saját gyártmányú s legjobb szerkezetű szeszgyár- és malomberendezéseket, gőzgépeket és gőzkazánokat, házi- és egyéb szivattyukat stb. — Elhasznált gépek, különösen

gőzmozdony és gőzcséplők

pontos átigazítását és javítását a legjutányosabban eszközöljük.

2—6

Gyártmányaink képes jegyzékét b. kívánatra ingyen és bérmentve küldjük.

HIRDETMEYNY.

Coburg herceg ő fensége **murányi** uradalmában egy **tiszta minőségű gyps-telep létezik**, melyet alólirt erdőigazgatóság a t. megyei földbirtokos közönségnek földjeik és rétjeik javítására melegen ajánl, s ha találkoznak, kik ezzel próbákat hajlandók tenni, forduljanak a mennyiség megnevezésével és az érték beküldésével alólirt erdőigazgatósághoz. **Egy metermáza ára loco tiszolczi vaspálya faládba pakkolva 70 kr.**, azon megjegyzéssel: hogy míg a gyps használata általános elterjedést nem nyer, az töretlenül fog szállítatni, mely máskülönbén oly puha, hogy annak töretése a legegyszerűbb fatörővel is eszközölhető. Később ha a rendelmenyek nagyobb elterjedést nyertek, zúzógép fog alkalmaztatni és a gyps lisztalakban szállítatik.

Coburg hercegi erdőigazgatóság
JOLSVÁN.

4—4

MAGYAK.

Szávoszt Alphons

magterestés és gazdasági cikkei üzlete

Budapest, V., Arany János-utca 11.

tudatja a n. é. gazda és kertészkező közönséggel, hogy január hó 1-ével megnyitotta

konyhakerti és virágmag-üzlet osztályát

s ajánlja egészen friss, faj azonos

here, fű, répa, konyhakerti és virágmagokkal

dusan felszerelt raktárát.

Árjegyzéket kívánatra bérmentve küldök.